

fepeastră că zăbrelele de seppă nu se crăcișă, și căre
dă în cărțe în față pămîntulă. La lămina vnei topde
de lemnă de vradă înaintă în despușitul reale pețreloră,
și căre apăea pesnindindă ună fumă dessă și ună mi-
posă rechină, păstea bedea chineava pe Cristă, păzită
de doi soldați, legată de o coloană, și nevoită să
se păcăoarele la îmflame să se pună.

Mapia se tărpi pînă la zăbrelele fepestrei,
nu căre le apăce că amândouă tănele, și zisă că-
zindă în țepă.

— Fișătă meă, fișătă meă, sunătă eă! mărtă-tă!

Iisus își pedică capătă, și se șîtă că întărișă
la Mapia.

— Te-amă urmată că okii, maikă, zisă eamă,
știș totă cheea că ai săfăpătă căndă și-ai nepăstă sim-
pările în zăbrelele Oselălă; căndă ai așzită pe Ca-
iafa propunindă-mă sentină; și în chea dăpă urmă,
caudă ai văzută la crucea de preparindă-mă crăcea... O
maikă mea! și binecuvîntătă între toate femeile pentru
săfăpăndele căre le-aî cherkață!

Mapia, lipindă-și atenție obrazulă pe zăbrelele,
se scăzundă întărișă kontemplare maternă plină de drăpere
și de bucurie.

Înțăpăcăstea, chea dăintă reză a aceleia zile
căre era să fie chea dăpă urmă zi și la Iisus se arăta
nu cheră, și pătrăpuse în încisoare.

Iisus înțelută okii, și săpăsiște: acea reză era
pentru dănsulă o scară a lui Iakov înkărcață de încerei
cări se urcă în cheră și deschindea zosă.

Înțelută dănsulă, amândoi soldații de rapă ad-